

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוסיף והולך ואור

גליון חגיגי ומוגדל לרגל חג החנוכה

גליון ט

שנה שז

יוצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ. י.

בנוגע לפרשה שקוראים בשבת חנוכה
זו: מיד כשיהודי שומע וקולט בקריאת
התורה את המילה "מקץ" - מתעורר
הוא: אהא! זה מרמז על קץ הגלות, וקץ
הימים וקץ הימין, קץ הגאולה!
נר רביעי דחנוכה - מזכיר מיד את
הגאולה הרביעית. הזמן בו תהי'
שלימות גילוי אלקות בכל ד' רוחות
העולם.

(משיחת ש"פ מקץ ה'תנש"א)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת

הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,
שלום וברכה!

לקראת שבת פרשת מקץ שבת חנוכה הבעל"ט - הננו מוציאים לאור את הקובץ
"מוסיף והולך ואור" ובו:

• "בדברי הרבי עבדינן מעשה" - קטע משיחת ש"פ וישב מכה"ח טבת תשי"א בה מזכיר
כ"ק אד"ש מה"מ אודות חובת הציות לדברי הרב - נשיא הדור ללא שאלת שאלות והמתנה
לישוב הדעת וכדומה, כי אם בקבלת עול מוחלטת.

• "החנוכייה של 770" - סקירה מיוחדת אודות השתלשלות בניית הבאת החנוכייה
המפורסמת של 770 בשנת תשמ"ג, הכולל ראיון עם העוסקים בדבר, הכתבה פורסמה
בשבועון בית משיח ותורתנו נתונה להם.

• "ספאסיבה רבי" - יומן חי ומפורט ממאורעות חג החנוכה במחיצת כ"ק אד"ש מה"מ
בשנת תנש"א, ובפרט ממעמד ה"חנוכה לייב" בו התאחדו יהודים וחסידיים מכל רחבי
העולם מעשרות מרכזים הפזורים ברחבי הגלובוס והתחברו בגשמיות וברוחניות להדלקה
בבית המקדש - בית רבינו שבבל.

ובהצאנו ב"ימי סגולה השיכים להגאולה", "הן מצד פרשת השבוע, פרשת "מקץ",
"קץ הימים" ו"קץ הימין" והן מצד ימי חנוכה שנקבעו על נס השמן, שהו"ע "בשמן
קדשי משחתיו" נזכה תיכף ומיד להגאולה האמיתית והשלימה אזי נזכה ל"הדליקו
נרות בחצרות קודשין" ע"י "אהרון הכהן שבדורנו" בהתגלותו המיידית לעין כל של כ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונכריזו לפניו מתוך שמחה וטוב לבב:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, כ"ז כסלו, ערש"ק פ' מקץ - "שבת חנוכה" תשנ"ח
קט"ו שנה להולדת כ"ק אד"ש מה"מ

”בדברי הרבי עבדינן מעשה”

עשיית המעשה ואח”כ שאלת שאלות

“פעם אחת שלח רבינו הזקן שליח לבקש מהם מעות. שניהם צייתו, אלא, שהראשון נתן תיכף ומיד - אומר ועושה; ואילו השני המתין עד שיכנס אל הרבי [והרי אי אפשר להכנס ל”יחידות” רק לאחר הקדמת הטבילה במקוה וכו’ וכו’] לשאול איזה סכום ליתן, ואז יתן כפי שיאמר לו הרבי - ישוב הדעת תחילה ואח”כ הציות”

משיחת ש”פ וישב מבה”ח טבת ה’תשי”א - בלתי מוגה

נדפס בתורת מנחם ח”ב עמ’ 146

ענין זה מודגש ביותר אצל אלה שמהם תבע הרבי שגם לאחר הנישואין תהי’ ההסתדרות שלהם באהלה של תורה, וכיון שברור שהרבי ישלים את רצונו (”דער רבי וועט געוויס אויספירן”), בודאי שענין הנישואין לא יהי’ אצלם בסתירה לתורה.

אלא שעדיין ישנם כאלה ששואלים בנוגע לפרנסה - “מאין יבוא עזרי”?

והמענה לזה “מאין יבוא עזרי” בניחותא: “אין” הו”ע הביטול, היינו, שצריך לבטל השכל, הטעם ודעת, ולמלא את הציווי של הרבי, ואז “יבוא עזרי”, כיון שהרבי ידאג כבר שתומשך השפעתו של הקב”ה בכל המצטרך לו (לא רק ברוחניות, אלא גם בגשמיות).

באיזה אופן תהי’ ההשפעה (“מאין יבוא עזרי” כפשוטו) אין זה עניננו, אנו צריכים רק למלא את הציווי של הרבי מתוך ביטול, “אין”, ועי”ז “יבוא עזרי”.

י. כאשר שומעים מהרבי דבר מסויים (ובנדו”ד, בנוגע להסתדרות לאחר הנישואין באהלה של תורה) צריכים לקבל ולקיים תיכף ומיד, ללא הקדמת ישוב הדעת, [כשרואים דבר מסויים בספר, אזי יכולה להיות חקירה וישוב הדעת, אבל כאשר

שומעים מהרבי, צריכים לקיים תיכף ומיד, ולאחרי כן, מי שרוצה, יתייגע להבין הדבר גם בשכלו, אבל, אין זה נוגע להקיום בפועל, שצריך להיות תיכף ומיד, ללא נפק"מ אם מבין בשכלו אם לאו.

ובלשון הגמרא: "בדרבנן עבדינן מעשה והדר מותבינן תיובתא", היינו, שלכל דראש צ"ל המעשה בפועל, ואח"כ יכולים לשאול שאלות, שקו"ט כו'.

ישנם כאלה שגם אם יעשו מה שאומרים להם, מ"מ, צריכים תחילה ישוב הדעת, להסביר הדברים לעצמו, לכלה, ולמחותנים מב' הצדדים, ואז יעשו מה שאומרים להם. אבל, האמת היא ש"בדרבנן - בדברי הרבי - עבדינן מעשה", שצ"ל עשיית המעשה תיכף ומיד, ללא הקדמת ישוב הדעת.

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר פעם אודות שני חסידים של רבינו הזקן שהיו חלוקים באופן עבודתם, אצל א' הי' הסדר מלמטה למעלה, תחילה הפועל ואח"כ ההשגה, ואצל א' הי' הסדר מלמעלה למטה, תחילה הבנה והשגה ואח"כ הפועל. פעם אחת שלח רבינו הזקן שליח לבקש מהם מעות. שניהם צייתו, אלא, שהראשון נתן תיכף ומיד - אומר ועושה; ואילו השני המתין עד שיכנס אל הרבי [והרי אי אפשר להכנס ל"יחידות" רק לאחרי הקדמת הטבילה במקוה וכו' וכו'] לשאול איזה סכום ליתן, ואז יתן כפי שיאמר לו הרבי - ישוב הדעת תחילה ואח"כ הציות.

ועד"ז בנדו"ד: הוא אמנם יקיים מה שאומרים לו, אבל, תחילה צריך לקלוט את הדברים בעשר כחות הנפש שלו, של הכלה, של המחותנים, ולאחרי שיחדרו הדברים בכל עשר כחות כפי שכלולים מעשר, מאה כחות, אזי ילך לטבול במקוה, וימתין עד שהרב חדקוב יתן לו להכנס כדי לחזור ולשאול...

ההנהגה הדרושה היא שכאשר הרבי אומר צריכים לקיים מיד, ללא הקדמת מחשבה וישוב הדעת.

ובסגנון האמור - לקיים את דברי הרבי מתוך ביטול, בחי' אין, ועי"ז יבוא עזרי.
 יא. ענין הביטול והקבלת עול מרומז גם בהנהגתו של יעקב אבינו בצאתו לחרן,
 לאחר ה'יד שנה שנשמן בבית עבר ועסק בתורה - "ויקח את האבן גו' וישם אותה
 מצבה ויצוק שמן על ראשה":

לכאורה אינו מובן מהי השייכות של שמן למצבה? - בשביל מצבה צריכים אבן, וכדי
 שהמצבה תהי' חזקה יותר, יש צורך באבן גדולה יותר, שהיא חומרית יותר - היפך
 ענין השמן?

והמענה לזה - שכדי שהמצבה תהי' "בית אלקים" ("והאבן הזאת אשר שמת מצבה
 יהי' בית אלקים") יש צורך בשמן, שיציאתו מהזית היא ע"י כתישה, שנעשית ברגלים,
 וזוהו"ע הביטול והקבלת עול.

והענין בזה - שביציאתו מבית עבר לאחר י"ד שנה שעסק בתורה, הוצרך להיות
 אצלו הענין דכתישת הזית, להניח את העיון וההעמקה בלימוד התורה, ולמלא את
 השליחות שהוטלה עליו לעסוק בבירור העולם.

יב. ומזה למדים הוראה שנוגעת במיוחד לבני תורה כשיוצאים לעולם:

כיון שבשנות צעירותו למד תורה אדעתא דנפשי', - שהרי, אם רב ששת הי' יכול
 ללמוד "אדעתא דנפשי'", כאמרו "חדאי נפשאי לך קראי לך תנאי'", "בשבילך ולצורךך
 שניתי וקריתי", בודאי יכול גם הוא ללמוד "אדעתא דנפשי'" - הרי, כשאומרים לו
 שצריכים ללמוד עם ילד יהודי אל"ף בי"ת, עברי, או חומש עם רש"י - טוען הוא,
 שבשביל זה צריכים לפנות ל"מלמד דרדקי", ואילו הוא צריך לשגשג בלימוד התורה
 ("שטייגן אין לערנען")!

בשעתו אמר לו ראש-הישיבה שיש לו ראש טוב, בלי עין הרע... וכיון שכן, צריך
 לנצל את זמנו להתייגע בלימוד התורה, לחדש חידושים בתורה, ועד לחידושים כאלה
 שאפילו משה רבינו לא יבין... - כפי שמצינו בגמרא שכשהראה הקב"ה למשה את
 רבי עקיבא שדורש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות, "לא הי' (משה) יודע מה
 הן אומרים", ו"תשש כחו", עד שהגיע לדבר אחד שאודותיו אמר רבי עקיבא "הלכה
 למשה מסיני", ואז "נתיישרה דעתו".

ועל זה באה ההוראה מפעולתו של יעקב "ויצוק שמן על ראשה" - ליקח את ה"זית"
 שמלא וגדוש ב"לומדות", שיעורים בתורה למיגרס ולעיונא וכו', ולכתוש אותו,
 וזוהו"ע הביטול וקב"ע, וללמוד עם ילד יהודי אל"ף בי"ת וכו'.

יג. צריכים לפעול ולהשפיע על הסביבה כולה גם בענינים פשוטים, כמו שמירת
 שבת וכיו"ב.

כשרואים חנות של יהודי שפתוחה בשבת, צריכים לדבר עם הבעה"ב ולפעול עליו לסגור את החנות בשבת, ולא לחפש תירוצים שונים - שזהו תפקידו של הרב, השוחט או המלמד, שכיון שהם מקבלים תשלום עבור ענינים כאלה, צריכים הם לדאוג לכך, אבל הוא, אין זה ענינו; או שהדיבור שלו בלאה"כ לא יפעל פעולתו - מלבר העובדה שהלה יסתכל עליו כ"בטלן"... וכדי לפעול הפעולה דשמירת שבת, יש צורך שידבר עמו הרב דוקא, שבקי בהלכות שבת, ויכול להראות הסימן והסעיף בשו"ע שבו נתפרש האיסור בנוגע לכל פרט ופרט.

משל למה הדבר דומה - לאדם הרואה שריפה, ומכבי האש מתמהמהים לבוא כיון שישנים... הרי בודאי לא יטען שהוא לא יעשה מאומה, כיון שכיבוי האש צ"ל ע"י "מכבי האש" בעלי הכובעים האדומים דוקא... אלא ישתדל בעצמו לעשות כל מה שביכלתו לכבות השריפה.

ובפרט לאחרי שהרבי העמיד אותו בקרן אורה (ד"ער רבי האָט אים באַלויכטן"), צריך הוא למלא רצונו ושליחותו של הרבי להאיר ליהודים אחרים, ובמילא, בראותו שיהודי פותח חנותו בשבת, שע"ז מוסיף חושך, וגורם אסון לעצמו ולסביבתו, מוטלת עליו החובה לעשות כל התלוי בו כדי למנוע זאת.

ונקודת הענין - שהעבודה צריכה להיות מתוך ביטול וקבלת עול, ללא חשבונות, ואז יש תועלת נוספת גם בנוגע לעצמו - שהנהגה עמו לא תהי' ע"פ חשבונות של מדת הדין ("מדת הדין וועט זיך מיט אים ניט פאַרקען").

אחרון אחרון חביב

חנוכה תשל"ד היה חג החנוכה הראשון בו יצאו אנ"ש וה'תמימים' אל הרחוב בהוראתו של הרבי, על מנת לזכות את היהודים הנמצאים בו בהדלקת הנרות.

הרבי הודיע אז שכל אחד מאנ"ש וה'תמימים' שיעשה 'מבצעים' בחנוכה, ויציג בפניו פתק בו הנהלת צא"ח מאשרת זאת, יקבל ממנו דולר - "דמי חנוכה" [הייתה זו הודעה "מרעישה" משום שהגיעה אחר שעברו כמה וכמה שנים בהן לא חילק הרבי "דמי חנוכה" לקהל]. לאחר שעשיתי מבצעים, הלכתי, מצויד בפתק מיו"ר צא"ח ר' דוד שיחי' רסקין אל הרבי, על מנת לקבל את הדולר המובטח. כשנכנסתי ל"גן עדן התחתון" והרבי לא היה בו, הבנתי שאיחרתי, ושהרבי נכנס כבר לחדרו לאחר שסיים כבר את החלוקה. לצערי לא היה גבול.

לפתע פתאום, פתח הרבי את דלת החדר - אף שלא הקשתי על הדלת ולא עשיתי כל רעש המגלה שאני במקום - וכשחייך חיוב רחב נתן לי דולר ואמר: "אחרון אחרון חביב" וחזר לחדרו.

(מיומנו של תמים - קובץ בקדש חזית'ך)

החנוכיה של 770 בצורת הצי קשת?

עלות החנוכייה הגיעה לכ-3000 דולר, סכום נכבד כיום ובימים ההם עוד יותר. פנינו אפוא לנדיב ר' מרדכי נאגל, והוא נתן בשמחה את הכסף כדי לעשות את רצונו הק' של הרבי". מסתבר שהעבודה לא היתה פשוטה, מורכבת ואפילו מפרכת. היה צריך לדאוג שמכל קנה ייצאו הכפתורים והגביעים בצורה זהה, ועד כמה שיותר דומה לחנוכייה הגדולה בבית-המקדש.

סקירה מיוחדת על פרשיית הכנת החנוכייה המפוארת של 770

משך שנים ארוכות ניצבה בבית מדרשו של הרבי ב-770 חנוכיית עץ גדולה, אשר שמונת הקנים שלה היו חצאי ריבוע. מדי שנה, בהגיע ימי חג החנוכה, היו מדליקים את הנרות בחנוכייה זו.

לכאורה חנוכייה זו היתה צריכה לשמש עוד שנים ארוכות, אלא שבראש חודש אלול תשמ"ב, דיבר הרבי מלך המשיח אודות התופעה של ציור מנורת בית המקדש באופן של חצאי עיגול. הרבי שלל זאת מכל וכל, ואמר כי על פי ההלכה מנורת בית המקדש היתה בקנים ישרים-אלכסונים. הרבי עורר אודות ענין זה בצורה ברורה וחד-משמעית.

"הייתי אז בחור מן המניין ב-770" - נזכר הרב חיים ניסלביץ משפיע בשיבת "תורת אמת" בירושלים - "ולאחר חודש תשרי תשמ"ג התחלתי לחשוב לעצמי כי עוד מעט יגיע חג החנוכה, וצריך לעשות משהו בענין החנוכייה הגדולה.

"באותם ימים נזכרתי כי חודשיים ימים קודם לכן, בשבת פרשת מטות מסעי תשמ"ב (אמצע הקיץ!) הרבי אף התייחס לקנים של החנוכייה שמדליקים בה ב-770 בימי

החנוכה: "ישנם המציירים את המנורה באופן ששת קני המנורה הם בצורת חצי קשת (בצורת עיגול) והקנה האמצעי עומד על גבי משטח של מתכת ולא על גבי רגלים (כפי שמציירים על גבי שטרות הכסף באה"ק וכיו"ב - וטוב שציור זה לא חדר לשיבות, בדוגמת ציור הלוחות דלעיל). וכתוצאה מזה - ישנם מנורות של חנוכה עשויות בצורת חצי קשת, ועד שגם החנוכה של "770" היא בצורת חצי קשת!"

"דברים אלו של הרבי חיזקו בי את התחושה שצריך לשנות את הנושא, והעובדה שהרבי הזכיר באמצע הקיץ אודות החנוכייה של 770, הרגשתי שהרבי נתן זמן להכין אחרת תחתיה..."

"לאחר מחשבות ולבטים רבים, ניגשתי לחסיד הרב הירשל חיטריק שתרם את החנוכייה הקודמת שהיתה עד אז, ושאלתי אותו אם הוא מתכוון לעשות חנוכייה חדשה שתהיה עשויה כפי דברי הרבי. לא רציתי לפגוע בכבודו ובכבודה של החנוכייה שהיתה כל השנים, אבל הבנתי שמוכרחים לעשות

משהו. כיוון שהשיב לי בשלילה, הרגשתי שהדרך פתוחה בפני לפעול לתיקון העניין, מתוך כוונה שעוד באותה שנה תהיה חנוכייה חדשה, כפי דעתו הק' של הרבי מלך המשיח.

"מאידך, חששתי שאם תיוודע לו התכנית שלנו, הוא יכניס פתק לרבי, ואז כל העניין ירד לטמיון, כיוון שאצל הרבי ענין המחלוקת הוא מעל הכל, ועדיף שיהיה שלום מאשר חנוכייה כמו שצריך. לכן התחלתי לפעול בנושא מתוך חשאיות ודיסקרטיות מלאה.

“פניתי לידידי הטוב הת’ זלמן שארף, והתחלנו בהתייעצויות ולבטים האם להכנס לנושא הזה, ומה יהיה אם זה ייודע?! -

החלטנו שנתחיל לפעול בעניין, ומה שיהיה -יהיה!

“לפני שנגשנו לעבוד על זה, התחלתי ללמוד את נושא צורת חנוכייה בצורה יסודית מתוך פירוש המשניות של הרמב”ם. במהלך הלימוד התעוררו אצלי כמה שאלות בנוגע למיקום הגביעים והכפתורים, כמו: האם הם צריכים להיות פרוסים לכל אורך הקנה או רק קרוב לבזיכים. וכן שאלות נוספות, אך פחדתי לשאול על כך את הרבי; מאידך גם לא רציתי לשאול אנשים אחרים, כדי שהעניין לא יתגלה בטרם עת. הצעתי אפוא את שאלותי מעל גבי החוברות של “הערות התמימים” שיצאו באותה עת...”

“לאחר שידענו בדיוק מה אנחנו רוצים, פנינו לר’ הערשל פקר, יהודי מאנגליה צורך במקצועו ותושב השכונה, ושאלנו את חוות דעתו בעניין. לאחר מחשבות הוא אמר שאפשר לעשות חנוכייה גדולה עם כל הפריטים הכתובים בתורה, גביעים וכפתורים וכמובן קנים ישרים.”

מספר ר’ הערשל פקר מ”קראון הייטס”: באחד הימים הגיעו אלי שני הבחורים, ניסלביץ’ ושארף וביקשו ממני להכין חנוכייה גדולה שכזאת. זה היה ארבעה ימים לפני חנוכה, ואמרת להם באירוניה “חבל שלא באתם יום אחד קודם הדלקת נרות...” זה היה פרוייקט גדול ומסובך ואילו הזמן שעמד לרשותי היה מינימלי. למרות זאת

נכנסתי לעניין בהתלהבות והתחלתי לבנות את החנוכייה עם כל הפרטים.

“עבדתי על כך כמעט עשרה ימים רצופים, ועוד שני לילות ארוכים. זו היתה עבודה מיוחדת במינה שנעשתה מתוך התלהבות לא-רגילה...”

מוסיף ומספר הרב ניסלביץ: עלות החנוכייה הגיעה לכ-3000 דולר, סכום נכבד כיום ובימים ההם עוד יותר. פנינו אפוא לנדיב ר' מרדכי נאגל, והוא נתן בשמחה את הכסף כדי לעשות את רצונו הק' של הרבי”.

מסתבר שהעבודה לא היתה פשוטה, מורכבת ואפילו מפרכת. היה צריך לדאוג שמכל קנה ייצאו הכפתורים והגביעים בצורה זהה, ועד כמה שיותר דומה לחנוכייה הגדולה בבית-המקדש.

“כשהגיע הלילה הראשון של חנוכה והחנוכייה טרם היתה מוכנה, היתה לנו עגמת נפש רבה”, נזכר הרב ניסלביץ. לקחנו כמה בחורים והתחלנו לעבוד בלילות בבית הצורפות של פקר, כדי לעזור במה שאפשר ולקדם את העניין בוריזות רבה.

“אני זוכר היטב את עגמת הנפש שהיתה בלילה הראשון, בעת שהציבו את החנוכייה הגדולה על בימת הרבי, ואני ידעתי כי הרבי רוצה חנוכייה אחרת, בעלת קנים אלכסוניים-ישרים. התנחמתי בליבי כי עוד ימים ספורים החנוכייה תיראה אחרת”.

לבסוף הושלמה המלאכה הגדולה. החנוכייה היתה גדולה ומהודרת, מרשימה ומרתקת עין. מצופה בזהב טהור. העבודה הגדולה הסתיימה רק לקראת הדלקת נר שישי של חנוכה.

כיוון שהעניין נשאר בסוד עד הרגע האחרון מחשש ל”עינא בישא”, הוחלט להציבה על הבימה של הרבי דקות ספורות לפני שייכנס לתפילה.

ערב ראש חודש טבת תשמ”ג. נר שישי של חנוכה. באותו יום נסע הרבי לאוהל’ כמנהגו מדי ערב ראש-חודש, וכרגיל באותם ימים, תפילת מנחה התעכבה עד שהרבי חזר מהאוהל, גם אם היתה זו שעת ערב מאוחרת.

בין כה וכה הביאו התמימים חיים ניסלביץ וזלמן שארף את החנוכייה ל-770 בערב, והציבו את החנוכייה דקות ספורות קודם כניסתו של הרבי. מאות אנשים עמדו סביבה והביטו בה בהתפעלות. “המתח היה עצום”, נזכר הרב ניסלביץ. “לא ידענו איך העניין יתקבל ואיך הרבי יגיב: בחיוב? בשלילה? יהיה לו נחת מזה או חלילה יורה להחזיר את הקודמת מפאת כבודו של התורם...”

“כשהרבי נכנס ל’זאל’ הגדול הוא מיד שם לב לחנוכייה החדשה, ותוך כדי עלותו על הכמה נתן בה מבט ארוך. כשהגיע למקומו הסתכל בסידור - אות לתחילת התפילה.

לא ידענו איך לפרש את התגובה של הרבי, אך לפתע הסתובב הרבי שוב וסקר את המנורה מלמעלה למטה ומלמטה למעלה וחוזר חלילה. כאן ראינו דבר פלא: במשך כל התפילה, כשרק היתה אפשרות, הרבי הסתובב אחורה והביט... לאחר תפילת ערבית הדליקו בה את הנרות ולאחר מכן עלה לחדרו הק'.

”כששאלנו לאחר מכן את אחד המזכירים לתגובתו של הרבי, הוא השיב כי ראה על פניו של הרבי שביעות רצון רבה. עבורנו זו היתה השמחה הגדולה ביותר שיכולה להיות - לעשות נחת רוח לרבי!”

ר' הערשל פקר: ”אני זוכר שלאחר ההדלקה הורה הרבי להוריד את השמש ולהציבו על השולחן. שאלתי לאחר מכן מה הסיבה לכך, והשיבו לי כי כיוון שזה הלילה הראשון שהדליקו את הנרות בחנוכייה הזאת שדומה לחנוכייה בבית המקדש, הרי כיוון שבליילה זה מדליקים ששה נרות כולל השמש, שלא ייראה כאילו אלו שבעת הנרות בחנוכיית בית המקדש... בשנה שלאחר מכן, כיוון שהתחילו להדליק מהיום הראשון, כבר לא היתה בעיה מעין זו.

”בליל שבת הקרוב, הרבי יצא לאחר התפילה לעבר המדרגות, ואני עמדתי בין שאר מאות החסידים. לפתע הרבי הסתובב אלי ובמאור פנים לא-רגיל איחל לי ”גוט שאבעס” ואני הרגשתי שבכך הרבי מודה לי על המלאכה.”

לסיום לומד הרב ניסלביץ' כמה לקחים מהפרשה הזאת. ראשית כל, כאשר הרבי מורה לעשות דבר, לא צריך לשאול יותר מדי שאלות אלא לעשות מיידית. כך במנורה וכך גם בנושא של פרסום המשיח. ”כשם שאילו היינו שואלים את כל העניין מלכתחילה היסיון הסביר אומר שזה לא היה מתבצע, כך גם בנושא משיח, הרבי השיב בשלילה לאלו ששאלו והתפלפלו. לעומת זאת אנחנו ביצענו את הנושא כפי שהרבי רצה, ושביעות הרצון היתה גדולה - כך גם במשיח, צריך לעשות לשביעות רצונו של הרבי.”

נקודה נוספת, עניין התיקון של הקנים האלכסונים במנורת בית המקדש שהרבי עמד על כך שביחות רבות, הוא חלק מהנושא של ”לחזק בדיקה” - שמלך המשיח יתקן את העיוותים שנוצרו במנהגים השונים במשך שנות הגלות, וכן הסימן שמונה הרמב”ם במלך המשיח ”להחזיר עטרה ליושנה”.

ונסיים בדברי הרבי מה”מ (ש”פ מטו”מ תשמ”ב): ”ויהי רצון שעל ידי הדיבור אודות המנורה - נזכה בקרוב ממש לראות את המנורה בבית-המקדש השלישי, ונזכה לראות איך שאהרן הכהן מדליק את נרות המנורה בביהמ”ק השלישי”.

הלוואי, בקרוב ממש!

”ספאסיבא רבי”

שהדהד בכל קצוות תבל

ואומרים את כל י”ב הפסוקים בבית הכנסת של הרבי, בזה אחר זה עולים תלמידי ‘אהלי תורה’ וישיבת ליובאוויטש לדוכן, ותלמיד אחר תלמיד משמיע את פסוקו. מפעם לפעם המצלמה מתעכבת על פניו של הרבי שליט”א. התלמיד האחרון מכריז ”יחי אדוננו, מורנו ורבנו”, וכולם, בכל יבשות תבל, עונים בהתלהבות ”יחי”

יומן חי ומרתק מארועי חג החנוכה בבית חיינו בשנת תנש”א

יום שלישי כ”ד בסלו, ערב חנוכה - הדלקה נר ראשון:

עם הדלקת הנר החל הקהל הגדול שנכח בביהכנ”ס בשירת ‘הנרות הללו’ בנעימה הידועה המרגשת, במשך השירה הביט הרבי במבט מיוחד על הנר ובסידור הפתוח לפניו, לקראת סיום השירה בקטע ”על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך עודד הרבי את שירת הציבור כשהוא מניף את ידו הק’ בעוז.

עם שובו של הרבי מהאוהל, התפללו מנחה וערבית ואחר כך התקיים מעמד הדלקת נר ראשון של חנוכה. החנוכה המפוארת ניצבת על הבמה של הרבי.

לפני ‘עלינו לשבח’ פנה הרבי לצד הסטנדר והביט לעבר החנוכה אותה הדליק החזן הרה”ת ר’ משה טלישבסקי ש” שאמר את הברכות בנעימה לבבית.

יום רביעי כ”ה כסלו, א’ דחנוכה:

זקנת חברי ‘תפארת זקנים לוי יצחק’ ו’חכמות נשים’ המאורגן ע”י הרב מנחם גרליצקי ש”. אורחים אלו שהו בביהכנ”ס

בהכנס הרבי לתפילת מנחה היה ביהמ”ד מלא בקהל שונה מהרגיל, היה זה קהל גדול של זקנים ו(ומעבר למחיצה)

הרה"ת ר' מנחם גרליצקי שי' ולכמה מנשי חב"ד האחראיות על הכינוס, חבילות מטבעות של דולר אחד בתור 'דמי חנוכה' לזקנים וזקנות, באחלו להם: 'הצלחה רבה' המטבעות היו בתוך נרתיק פלסטיק עליו הודפסו המילים: 'חנוכה ה'תשנ"א'. בסיום לקח הרבי לעצמו ב' מטבעות וכן נתן מטבע להמוכר הרחמ"א חדקוב.

כשעה לפני התפילה במהלכה נערכת תכנית מרתקת אותה הנחה הרה"ת ר' מנחם מענדל ליפסקער שי' - שליח כ"ק אדמרר שליט"א בדרום אפריקה, והחזון הרב משה טלישבסקי שי' הנעים זמירות. בהדלקת הנרות היה הסדר כאתמול, אח"כ אמר הרבי שיחה מיוחדת לזקנים וזקנות שארכה כעשרים וחמש דקות. אחר השיחה מסר הרבי למארגן

יום המישי כ"ו כסלו, ב' דחנוכה:

למקבל כסף שיוכל להשתמש כטוב בעיניו ולחנך אותו למצוות הצדקה בכספו.

הרבי סיים בברכה כי בקרוב ייבנה המקדש, ואז יעשו בכסף שימוש אמיתי וידליקו נרות 'בחצרות קדשך'.

קהל האורחים שגנח ביחידות ניגש אל הרבי, עם תום השיחה, כל אחד מסר את הפ"נ וקיבל דולר במטבע של כסף - 'דמי חנוכה' כשהרבי מברכם: 'ברכה והצלחה'.

כאשר אלו סיימו, נכנסה הקבוצה הבאה - חתני בר מצוה ובני משפחותיהם. בשיחה לקבוצה זו, דיבר על מצוות קריאת שמע - המצווה הראשונה בה מתחייב ילד יהודי כשנכנס למצוות. הרבי עודד, שראוי לקיים מיד גם את מצוות הצדקה כ'מצווה ועושה' שהרי זו מצווה שזמנה תמיר, ואין צורך בהכנות כלשהן כדי לעשותה, צריך רק להוציא מטבע מכיס הבגדים ולתת אותו למטרה הראויה.

תפילת מנחה נערכה עם שובו של הרבי מהאוהל ואחריה הודלקו הנרות.

הערב התקיימה היחידות הכללית לאורחים שבאו מכל קצוי תבל, להיות בימי חג הגאולה י"ט כסלו וימי החנוכה במחיצת הרבי.

שיחת הקודש החלה בשעה שבע ושלושים בערב והיא נמשכה כחצי שעה. הרבי פתח בביאור מעלת המספר שלש ('חזקה') והקשר לשנה זו שמועדי חודש תשרי (בחור"ל) היו בשלושה ימי קדושה רצופים שלוש פעמים, אחד כך הוסבר ענין האור שבמצוות, המאירות את חייו של יהודי. בהמשך פורטו ההוראות המרכזיות של נרות חנוכה: להיות 'מוסיף והולך', לקיים את המצוות יום אחד יום בחיות מחודשת, להפיץ את אור המצוות 'חוצה' - 'על פתח ביתו מבחוץ'. יצויין כי בין הדברים היה גם דיון קצר בדין 'הדלקה כשרה בור', ולקראת סיום השיחה דובר על מעלת נתינת 'דמי חנוכה' - מנהג ישראל, שמשמעותו לתת

ומשפחותיהם. בפניהם דובר על כך שכל שמחת נישואין קשורה בגאולה השלימה (כאן בא פירוט של מספר בחינות בהן משתוות שמחת נישואין והגאולה העתידה), הרבי עורר על הוספה בצדקה ע"י החתן והכלה, בירכם בשפע ברכות וסיים שבקרוב יהיה לא "מהרה ישמע". אלא "כבר נשמע". גם אותם בירך הרבי בחלוקה: 'בשעה טובה ומוצלחת'.

ולידו עוברים המונים שבאו לקבל את דמי החנוכה מידו הק'.

הרבי בירך כאו"א: 'א פרייליכן חנוכה'. המעמד נמשך עד אחדי השעה אחת לפנות בוקר. לפני יציאתו הביט הרבי לעבר הנרות וארון הקודש והתחיל לנגן 'על נסיד'.

של הדלקה ברוב עם ושירת 'הנרות הללו' בניגון החב"די הידוע, המעורר לבבות, במעמד הרבי המביט במבט חודר במיוחד על השלהבות המרצדות ומספרות את הסיפור של "נר מצוה ותורה אור"... ולקראת סיום השיר מעודד את שירת הקהל...

דומה שגם התוועדות השבת היתה שמחה מהרגיל וגם, ובעיקר, בתוכן שיחות הקודש, שם היו ביטויים לא שגרתיים.

כאן היתה תוספת דברים אודות חלוקת דמי החנוכה, והרבי אמר כי העובדה שהדולר הוא בן מאה יחידות - הוא ביטוי לכך שע"י נתינת דולר אחד לצדקה זוכים למאה ברכות...

שיחה זו ארכה כ-15 דקות ובסיומה נתן הרבי גם לקבוצה זו מטבעות לכל אחד, כשמברכם: 'בשעה טובה ומוצלחת'.

הקבוצה הבאה היתה של חתנים וכלות

מטבע של דמי חנוכה

במשך היחידות הלך ונאסף קהל עצום מחוץ לביהמ"ד שהתכונן לקבלת דמי חנוכה מידו הק' של הרבי שליט"א. דבר החלוקה היה ידוע עוד מאתמול וכך הספיקו להגיע אלפי יהודים מכל החוגים אשר ברחבי המטרופולין. היה זה מחזה בלתי רגיל, הרבי ישב באמצע ביהמ"ד (על הבימה הקטנה המיוחדת ליחידות)

יום שישי כ"ז כסלו ג' דחנוכה

יום שישי בעונה זו, הוא קצר למדי, הטרדות מרובות ויש להספיק גם את הפעילות הרכה ב'מבצע חנוכה', אך רבים תכננו את היום כך שיוכלו להיות במעמד הדלקת הנרות אצל הרבי. כשעה לפני כניסת השבת התקיימה תפילת מנחה ואחר כך ההדלקה. פעם רביעית

שבת קודש פרשת מקץ - שבת חנוכה

במשך השבת שררה אוירה חג, במיוחד בתפילת ליל שבת היו ניגונים שמחים מאד והרבי הרבה לעודד בידיו הק'.

המדינה, אלא אדרבה עליו לנצל את חוקי המדינה כדי להוסיף ביהדות, ואם ה'תובע הראשי' יאמר שהנהגה מסוימת אינה מתאימה לחוקי המדינה, הרי אם מדובר בהנהגה לפי השלחן ערוך, ברור שהחוק מוטעה.

בשיחה השלישית היו דברי התעוררות לנצל את הימים שנתורו ל'מבצע חנוכה' בהיקף נרחב ביותר, אף ביחס לפעולות המוצלחות בשנים שעברו.

בניגון ההקפות לרלוי"צ ו'נייעט נייעט' שהרבי התחל לנגן בעצמו ובניגון 'יה"ר... שיבנה' ע"י החזן הסתיימה ההתוועדות כאשר הרבי בעצמו מתחיל 'על נסיד...!'

בתחילת השיחה הראשונה אמר הרבי כי כאשר אדם שקוע בנושא מסתם - הרי הוא רואה את הנושא האמור, בכל דבר. ולכן כשיהודי 'מונח' ושקוע בצפייה לגאולה השלימה, וכאשר הוא רואה את גרות החנוכה שהם זכר לנס שנעשה בגרות המקדש - הרי הדבר הראשון בו הוא נזכר, היא תפלה לבנין בית המקדש והדלקת גרות המנורה.

בהתוועדות נכח גם התובע הכללי של מדינת ניו יורק מר אייברהמס, ולילדתו הקטנה נתן הרבי פרוסת עוגה, באחת השיחות התייחס הרבי אליו באמרו שדברי חדל 'אזלת לקרתא הלך בנימוסא' אין פירושה שיהודי נתון תחת הגבלות

יום ראשון כ"ט כסלו ה' חנוכה

רסקין שי' דמי חנוכה לתלמידים.

הרבי הורה לחלק ל'זמי חנוכה' ממנו לילדי צ'רנוביל הנמצאים בכפר חב"ד ע"י המרא דאתרא דהכפר הרה"ג ר' מרדכי שמואל אשכנזי שליט"א.

חלוקת השטרות לצדקה נמשכה למעלה מחמש שעות רצופות. לאחר מכן התקיימה תפילת מנחה והדלקת הנרות של נר שיש.

בלילה התקיימה התוועדות לתלמידי התמימים ובסיומה חילק הרה"ת ר' דוד

נר שמיני "לראות ולהיראות"

של פרסומי ניסא עולמי, בתוך ביהמ"ד היו בעיקר ילדי וילדות צבאות ה' וקהל מועט של מבוגרים. המונים התכנסו באולמות הסמוכים ברחבי השכונה לשם הועברה התכנית כולה במעגל סגור.

הרבי נכנס לביהמ"ד בשעה 2:40, שירה נלהבת פורצת באחת ומצטרפת לשירה הגדולה ב־770 ובשאר היבשות.

הדלקת נר השמיני היתה בעיצומו של כינוס הילדים שהועבר בשידור ישיר לכל העולם כולו. במעמד מיוחד של 'לראות ולהיראות'. מדינות רבות ראו ושמעו את הנעשה בבית חיינו וגם נראו ונשמעו כאן. להלן סדר האירועים כפי שהתרחשו במרכז:

היה זה ללא ספק שיא חסר תקדים

ועל רקעו המנחה הרב אברהם ברוך פבזנר כשלידו הילד גרשון וינוקוב. מבטאו רוסי כבד ואתה מזהה בו מיד אחד מילדי צ'רנוביל. לרגע הופך הילד גרשון לדוברם של כל יהודי רוסיה החיים כבר בתוכנו והחיים עדיין שם.

המסך מחזיר אותנו ל-770, ומכאן לשדרה החמישית במנהטן. קהל גדול נאסף ברחוב העיר, ובמרכז, בקצה זרועו של עגרון, הרב שמואל בוטמן מנהל צא"ח בניו יורק, ולידו ראש העיר מר דייוויד דינקינס, רגעים אחדים לפני הדלקת החנוכיה.

עוברים להונג'קונג: הקהל מיסב באולם מפואר, ובראשו השליח הרב מרדכי אבצן ונכבדי הקהילה היהודית. במנהטן קורא ילד את הפסוק הראשון. שוב הונג'קונג, ותלמיד בית הספר ליהדות של בית חב"ד המקומי, קורא את הפסוק השני.

מלבורן, אוסטרליה: הרב יוסף יצחק גוטניק ליד החנוכיה, וסביבו המוני חוגגים.

סוף-סוף גם מוסקוה. שוב חלפת בקהל צמרמורת של ההרגשות. האחים ברוסיה כה קרובים. הפלא הטכנולוגי מחייה אותם לפנינו והם איתנו. תחושת האחדות שמלווה את המעמד מתחילתו, פורצת פתאום ומתבטאת ברעם של מחיאות-כפיים. בית הכנסת הגדול במוסקוה מלא בהמוני אדם. כל הפנים מביעים את האושר. תזמורת מיוחדת מנגנת, והרב משה חיים לויץ מעזרת

התזמורת ב-770 פוצחת בניגון שמח. זמרת הילדים מרקיעה, והרבי מעודד אותם בתנועות ידיו עד הגיעו למקומו. ושוב מושלך הס: ילדי "צבאות ה" מתפללים מנחה בניגון שלמדו במחנות הקיץ, ועימם מתפלל הציבור כולו. (ובינתיים שודרה לעולם תכנית קצרה על הרבי שליט"א), בסוף התפילה אמר הרבי למזכיר הרל"ג כי בגלל ההפסק שעד הדלקת הנר שמיני יאמרו עתה "עלינו".

הילדים שרו "עלינו" במנגינה המקובלת. אחר הקדיש שרו 'אל תירא' בהתלהבות, והרבי עודד בידו הק'. אח"כ ניגש לסטנדר השני, שהוכן מראש, כנהוג כאשר אומר שיחה, מולו מוצבים המסכים לראות, ומעליו המצלמות להיראות.

תחילה שודרו (מתוך הקלטות) מעמדי הדלקת נרות במקומות שונים בעולם (הרבי התעניין במיוחד כשהראו את 'מרוקו'), הושמעו דברי: ראש הממשלה מר יצחק שמיר, הגאון רבי מרדכי אליהו שליט"א (בשידור חי מהכותל המערבי) וכן הושמעה ברכתו ותודתו של א' מילדי צ'רנוביל הלומדים בכפר חב"ד. ממנהטן הושמעו דבריו של ראש עיריית נ.י. מר דייוויד דינקיס וממונטריאול הושמעו דבריו של ראש ממשלת קנדה.

הרב שמעון העכט מכריז כי נהוג שבכינוסי צבאות ה' קוראים את י"ב הפסוקים, ומסע הפסוקים העולמי מתחיל. בלב המסך - הכותל המערבי,

אחים' מנצח על המעמד.

עוברים ליוהנסבורג. הקהל הדרום אפריקאי ראה את המעמד במוסקווה ועודו נסער.

ובבואנוס-איירס. רחוב ראשי מלא המון אדם חוגג גם יהודי ארגנטינה עדיין נרגשים ממפגשם על המסך שלהם עם יהודי רוסיה. המצלמה מתעכבת רגע על פניו של השליח הרב צבי גרינבלאט, וחוזרת למוסקווה.

לאחר שבכל אחד מ־12 המרכזים נאמר פסוק, אומרים את כל י"ב הפסוקים - כנהוג תמיד - בבית הכנסת של הרבי. בזה אחר זה עולים תלמידי 'אהלי תורה' וישיבת ליובאוויטש לדוכן, מניפים בעוז זרוע ימין, ותלמיד אחר תלמיד משמיע את פסוקו. מפעם לפעם המצלמה מתעכבת על פניו של הרבי שליט"א. התלמיד האחרון מכריז "יחי אדוננו, מורנו ורבנו", וכולם, בכל יבשות תבל, עונים בהתלהבות "יחי".

פותחים בשירת "ווי וואנט משיח נאו'. הרבי מעודד בתנועות יד והשירה פותת גבולות ויבשות. ברוקלין שרה, קליפורניה, אילינוי. "היכל התרבות" שר, מוסקווה שרה, הרבי ממשיך לעודד ומאות אלפי חסידים בכל רחבי העולם מעירים את קולם, בירושלים, ב"היכל התרבות", במוסקווה ובהונג-קונג, המצלמה מתעכבת רגע על פני הילדים אומרי הפסוקים בכל העולם, המוחאים עכשיו כפיים בהתלהבות, אך איש אינו מוחא-כפיים לכבוד מישהו או

משהו, מוחאים-כף כי מזדהים ומרגישים שהמצולמים במרחקים קרובים לנו - אתמול חברים מילדות, חברים ללימודים, וכיום חברים לקיום דבריו של הרבי שליט"א.

קטעי 'הפתעה': הערב, זאת חנוכה, נחתם למעשה 'מבצע חנוכה' בכל חמש היבשות, ומראים קטעים קצרים שזה עתה הוקלטו מכל העולם. הדלקת מנורה בכיכר מרכזית בקליפורניה, והדלקה במרכז שיקגו, באילינוי ורקדים סביב החנוכיה הנדלקת, אתה רואה את החנוכיה על מדשאת הבית הלבן, ומכאן אל הקטע שצולם בבית-הכנסת המרכזי בקהיר, בסיום הרמב"ם ומסיבת חנוכה. במרוקו מדליקים לקול שירת 'ופרצת' ואחר-כך הרב מברך את המלך חסן השני, במונטה-ווידאו מדליקים השליח הרב אליעזר שם-טוב ונשיא המדינה, ומרימים אותם אל עששיות החנוכיה הענקית במעלית מיוחדת.

חוזרים ל-770, שואבים כת, והקטע הבא ממוסקווה, ואתה מביט ומשפשף את עיניך. הכיכר הראשית, האדומה, לפניך. בלב הכיכר חנוכיית ענק, וסביב ישובים אלפי יהודים על כסאות שהוכנו מראש. שני המדליקים נישאים בכפו של מנוף ענק, ובתוך הערפל הקוטבי אתה רואה את העששיות בקצה זרועות המנורה נדלקות אחת אחת.

אחד המגישים ב־770, הרב שמואל קפלן, אינו יכול לעצור בעצמו, ומשלב נימה אישית: שאלתי את אבי האם היה

היינפלד שהודה לרבי בשם כל יהודי סידני על השלוחים ששלח אליהם.

בחזרה לחנוכיית הענק בארגנטינה - הנרות טרם הודלקו וממהרים לסידני, וכאן הנרות כבר דלוקים. עד שידליקו בבואנוס-איירס מזנקים לשני המוקדים בדרום אפריקה - יוהנסבורג וקייפטאון. הדלקת החנוכיה שם עושה לך משהו בלב, אתה נזכר במהפך החינוכי יהודי ששליחי הרבי חוללו בדרום-אפריקה, וכשיהודי יוהנסבורג פורצים ב'הנרות הללו' מצטרפים אליהם מיד בשירה מרוממת מול המסכים בפאריס ובלונדון, במנהטן ובתל-אביב. עוברים לקייפטאון; רואים שהנרות כבר הודלקו בארגנטינה, ועד שידליקו בכותל חוזרים ל-770 וחוזים בקטע מוקלט נוסף, והפעם מהופעתו של ראש הממשלה שמיר לפני ז'עד מגיני ומרחיבי החינוך הכשר בהנהלת הרב יעקב יהודה העכט ז"ל.

האנגלית של ראש הממשלה מוכרת: "אני מלא תודה והערכה לרבי על הנהגתו ועל מעשיו באמצעות חסידיו העושים

פעם בכיכר האדומה. הוא השיב בחיוב והוסיף שבכל פעם שניטל עליו לעבור בכיכר נהג לחצות אותה במהירות המירבית. עכשיו מדליקים שם חנוכיית ענק בפומבי. אתה רואה נס ופרסומו בעת-זבוענה אחת. כשגילו יהודים אלה את חרותם הרוחנית לעולם לא יעזבוה. 'הנרות הללו' במוסקווה הופך להמנון.

בחזרה לשידור החי. המצלמה נודדת ממעמד הדלקה אל משנהו. ההדלקה ב'קונוונשן סנטר' בהונג-קונג עוברים ללונדון. חוזרים להונג-קונג. נער מברך במבטא אנגלי "וציונו להדליק נר חנוכה", וברכת הילד נוגעת בכל אחד.

עוברים לבואנוס-איירס. חנוכיית ענק במרכז רחבה גדולה. המצלמה מטפסת עם מדליקי החנוכיה לגובה עצום. המדליקים נישאים על זרועו של מנוף. מלמעלה מבחינים בכירור בקהל הענק מלוא הרחבה ובאישי הציבור ליד המגורה. ממשיכים ללונדון. הרב פלדמן מכבד בהדלקה את אחד מנכבדי הקהילה השופט הפדרלי העליון מר מרדכי

שלו הרבי שליט"א.

ובינתיים מסיים הראשון לציון את ההדלקה, ועכשיו דבריו קולחים. הרב מספר איך שבעיניו ראה בנסיעתו מעיר לעיר את החנוכיות החב"דיות שממלאות את י"ג הפרצות שפרצו היוונים - באחדות ה' וקדושה וטהרה... הרבי מוסיף להיראות ב'חלון'. שבמסך, מקשיב לדברי הראשון לציון. רחבת

כליכך הרבה למען קיום עם ישראל ולמען קיום היהדות. כולנו מעריכים ומוקירים את הפעילות של שליחי הרבי מסביב לעולם".

המצלמה עוברת לעיה"ק ירושלים. הרב פבונר מכבד במלים חמות את הראשון לציון הרב מרדכי אליהו שליט"א בהדלקת החנוכיה. מ'חלון' בתמונת המסך מביט בהתענינות במסך

מענות לדוחות בימים אלו:

חלק מהמענה למזכיר הרחי"ק (י"ח כסלו):

האלבום נת' ות"ח וכמובן עושה רושם חזק וכו' כתבתי על המעטפה מהיר בכדי שינצל נוכחות השלוחים שי' כאן לקחת אצלם תמונות (כולל התמונות דכל המשפחה שי' יחד) (כמו שהזכרתי בעת ההתוועדות)

הנמצאים ובלא טפס שי' כאן יזרום שישלחו בהקדם בהזדמנות הראשונה ומה טוב שלי"ט כסלו י"ל אלבום יפה עוד יותר ודרובם ככולם דהמשתתפים ואולי גם האלה שלא באו באם הם עושים שליחותם וכו'.

לא' התמימים שביקש הסכמה וברכה לשליחות הרוסיה:

הרבי הקיף את המילים "הסכמת וברכת" וסימן בחץ לעבר המילה: "לנסוע".

על מכתבים שנשלחו ע"י ילדי צ'רנוביל מכפר חב"ד:

לכאו"א שי' (ואין הזמן גרמא לכתוב לכאו"א שי' בפ"ע). אזכיר עה"צ להצלחתם רבה בגו"ר. וללכת מחיל אל חיל מתחיל תומ"י בימי חנוכה אלה ולהוסיף בנר מצוה ותורה אור מיום ליום כלימוד חנוכה. ביקשתי הרב דכחב"ד שי' לתת לכאו"א מכם דמי חנוכה ממני.

להרה"ת ר' אהרן אליעזר צייטלין שי' שדיווח על תכניות הקבוצה שהביא מאה"ק, בין הדברים כתב שהקבוצה הצטלמה וחלק לא השתתפו: ולפלא.

הנ"ל הוסיף במכתבו שחלק מהקבוצה מחכים למענה על אף שהסבירו להם שאזעה"צ הוא מענה חשוב וכו' וכו': הרבי הדגיש את המילים: "אזעה"צ וכו' וכו'" ועל כל הדו"ח השיב: אזכיר עה"צ.

הקהל מצטופף באולם צנוע, משפחתי, והשמחה מידבקת.

חוזרים ל-770. הנער שלמה הלוי קליין מ'אהלי תורה' ניגש לבצע את ההדלקה, ומיד לאחריה פותחת התזמורת ב-770 ב'הנרות הללו'. 12 מרכזים בעולם מצטרפים לשירה. המרחקים אינם חוצצים. הרבי מעודד בידו הק'. לכל תנועת יד שלו מתגברים גלי החרווה והשיר מתרומם באוקטבות רבות, כמבקש להבקיע תקרות ועננים.

מעמדי ההדלקה בכל העולם נסתיימו, והרבי פותח בשיחה' המתורגמת לאנגלית ע"י הרב שלום דובער העכט שי'.

החסידיים מרכינים את ראשיהם, מקשיבים בדריכות. לא מאבדים מילה. המצלמה חוזרת אל מאות אלפי החוטים בכל מוקדי ההדלקות. בכל מקום אלפי עיניים נעוצות במסכים, השיחות נועדו לילדים אבל גם המבוגרים מקשיבים, כולם כאן ילדיו.

בסיום הכינוס השמיע המנחה הרב שמעון העכט שי' ברכה לרבי, והקהל כולו, בכל היבשות, שאג 'אמן'. בסיומה משמיע הרה"ג ר' חיים גוטניק שי' את 'ברכת כהנים' כאשר הילדים עם הרבי מצטרפים לאמירת הפסוקים מלה במלה.

הרבי הודה לחזן ר' משה טלישבסקי שי' לנגן 'שיבנה ביהמ"ק' ועודד את השירה בחוזק, גם אחה תפלת ערבית יצא הרבי מבית המדרש בעידוד השירה בהנפת יד נמרצת...

הכותל מלאת אדם.

הילד גרשון רבינוביץ מילדי צ'רנוביל משמיע תודה לרבי שבהוראתו הובאו הילדים לארץ. כשהוא מסיים ב'ספאסיבה רבי' (תודה רבי), עונה לו מכל האולמות ומכל היבשות גל ענק של 'כן' ומחיאות-כפיים - 'ספאסיבה רבי, ספאסיבה רבי'.

מירושלים עוברת המצלמה למגדל אייפל. בלב הרחבה עומד הרב הראשי לצרפת הרב שמואל סיטרוק ולידו השליח המפורסם, מחולל המהפכה הצרפתית הגדולה, הרב שמואל אזימוב. החנוכיה הענקית וקהל ההמונים כמו ממחישים לך בבת-אחת את משמעותן האמיתית של המילים 'עיר האורות', המבטא את כל מה ששליחי הרבי חוללו שם.

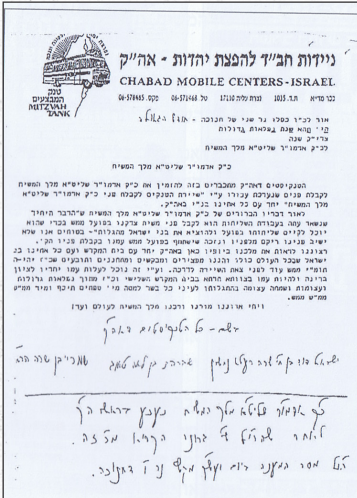
לא מתעכבים ועוברים למנהטן. הרב בוטמן וראש העיר דינקנס משוחחים בתוך תא פתוח בגובה 12.5 מטרים, נישא מזרועו של מנוף ענק. ראש העיר פותח בכל עששית את פתח ההדלקה, והרב בוטמן שולח משואה ומדליק באמצעותה את העששית. החנוכיה מרשימה לא רק בממדיה אלא גם בצורתה, ומישהו מסביר שזו החנוכיה המפורסמת, מעשה-ידיו של האמן יעקב אגם. אתנחתא - המגישים מציינים שבבוקר ירד כאן גשם, וכעת, דווקא לפנות ערב פוזרו העבים... ועוברים לקנדה.

ראש הממשלה מלרוגי מברך את הרבי באנגלית ובצרפתית, ולא שוכח להזכיר שזו היא שנת 5751, 'שנה של נפלאות'. הרב יוסף שפויץ מנחה את המעמד.

שיירת הטנקים חנוכה תשנ"א

לפני צאת הטנקיסטים למסע, כתבו מכתב מיוחד ומרגש בו הזמינו את הרבי להשתתף בקבלת פנים הנערכת לכבודו בארץ הקודש, להלן המכתב: (מתוך 'מי בשורה')

אור לכ"ו כסלו נר שני של חנוכה - חודש הגאולה הי' תהא שנת נפלאות גדולות צדי"ק שנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

"הטנקיסטים דאה"ק מתכבדים בזה להזמין את כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לקבלת פנים שנערכת עבורו ע"י שיירת הטנקים לקבלת פני כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח" יחד עם כל אחינו בני באה"ק.

לאור דבריו הברורים של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ש"הדבר היחיד שנשאר עתה בעבודת השליחות הוא לקבל פני משיח צדקנו בפועל

ממש בכדי שהוא יוכל לקיים שליחותו בפועל ולהוציא את בני ישראל מהגלות" - בטוחים אנו שלא ישיב פנינו ריקים מלפניו ונזכה שישתתף בפועל ממש עמנו בקבלת פניו הק'.

רצוננו לראות את מלכנו ביופיו כאן באה"ק יחד עם בית המקדש ועם כל אחינו בני ישראל שבכל העולם כולו והננו מפצירים ומבקשים ומתחננים ותובעים שכ"ז הי' תיכף ומיד ממש עוד לפני צאת השיירה לדרכה. וע"י זה נוכל לעלות עמו יחדיו לציון רבינה ולהיות עמו בצוותא חדתא בבית המקדש השלישי וכ"ז מתוך נפלאות גדולות ועצמות ושמחה עצומה בהתגלותו לעיני כל בשר למטה מ"י טפחים תיכף ומיד ממש"ש ממש"ש ממש". ויחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

על המכתב חתומים "בשם כל הטנקיסטים דאה"ק" החסידים: ישראל דוד בן חיי שרה רעלא נחשון, אברהם בן לאה טאוב ושמרי' בן שרה הראל.

בשולי הדף נכתב כי "כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח גענע בראשו הק' לאחר שהרי"ל שי' גרונר הקריא מכ' זה. הנ"ל מסר המענה ביום ועש"ק מקץ נר ו' דחנוכה".

משל למה הדבר דומה -
 לאדם הרואה שריפה, ומכבי
 האש מתמהמהים לבוא כיון
 שישנים... הרי בודאי לא יטען
 שהוא לא יעשה מאומה, כיון
 שכיבוי האש צ"ל ע"י "מכבי
 האש" בעלי הכובעים האדומים
 דוקא... אלא ישתדל בעצמו
 לעשות כל מה שביכלתו לכבות
 השריפה.

לזכות

הת' יהונתן חיים בן דקלה שיחי
 קרוצי

לרגל הבר מצוה - י"ב כסלו ה'תשע"ח
 יה"ר שיגדל יחד עם אחיו ואחיותיו חסידים
 ומקושרים
 לנח"ר כ"ק אד"ש מה"מ
 הוקדש ע"י אביו הרב אייל בנימין שיחי

לזכות

הת' ינון בן רינת שיחי
 דנסון

לרגל הבר מצוה - כ"ו כסלו ה'תשע"ח
 יה"ר שיגדל יחד עם אחיו ואחיותיו חסידים
 ומקושרים
 לנח"ר כ"ק אד"ש מה"מ
 הוקדש ע"י אביו הרב זהר זבולון שיחי

לזכות

**הוד כ"ק אדמו"ר
 מלך המשיח שליט"א
 מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר**

לע"נ

הרה"ח הרה"ת ר' יעקב זלמן חיים ב"ר
 אברהם מרדכי לוי יצחק ז"ל

נלב"ע כ"ג כסלו תשמ"ו

ולע"נ

האשה החשובה מרת רחל בת ר' שמואל
 מאיר הכהן ע"ה
 נלב"ע ג' טבת
 "זאת חנוכה" תשע"ז

סעמיועלס

לע"נ

הנערה שיינא ברכה ב"ר חיים שיחי
 בורוויץ